Berättelsen

En stenbrytare

Berättelse från ett barnbarn

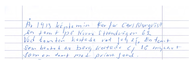

"*År 1913 köpte min farfar Carl Blomqvist en tomt på Norra Strandvägen 62. Vad tomten kostade vet jag ej. En tomt som bestod av berg kostade ej så mycket som en tomt med prima jord. Farfar hade själv varit med att spränga fram tomten, där han själv tänkte bygga.*

Ägare till marken var Johannes Elfversson. Han var också ägare till Hotell Elfversson, och hade mycket mark i Mölle.
När Elfversson skulle måta ut tomten tog han en sten och kastade, och sa, så här lång ska din tomt vara. Sedan tog farfar kontakt med byggmästare Johan Persson, som byggt de flesta husen i Mölle.
Huset kostade 2000 kronor att bygga, men då hade farfar själv sprängt fram grunden. Källaren murade han själv upp med grästen. Någon byggnämnd fanns inte. Det var bara till att bygga. Så gick det till på den tiden."

Ingvar Blomqvist har berättat
om sin farfar Karl Blomqvist

Att stenarna som fanns kvar efter själva brytningstiden användes ser vi på de räkningar som Karl Blomqvist utfärdat för sitt arbete med t ex olika stensättningar.

Här kan vi idag se stenen som brutits i Mölle

Gråen

Gråen utanför Landskrona

Freden i Roskilde år 1658 ledde till att Danmark avträdde Skåne och Blekinge till Sverige. Danmark gjorde flera försök att återta de förlorade landskapen bla i Skånska kriget (1675-1679).

Rädslan för ytterligare attacker från danskarnas sida föranledde kung Karl XII att bygga en linje av försvarsanläggningar utmed Skånes kust. Landskrona var på 1600-och 1700 talen militärt viktigaste staden. Efter freden i Roskilde lät svenskarna bygga ut Citadellet i Landskrona, tidigare en viktig dansk försvarsanläggning. Landskrona hade en mycket bra hamn som skulle kunna rymma hela svenska flottan. Hamnen var skyddad av Citadellets kanoner och av en sandbank – Gråen - som skyddade inseglingsrännan. För att säkerställa inseglingen beslöts om ett nytt citadell på Gråen.

För att kunna bygga anläggningen krävdes mängder av sten. Från 1763 levererades tonvis av sten från brytning i Mölle ner till Gråen. Arbetet med fästningen gick långsamt och 1776 konstaterade man att endast en tiondel av anläggningen var klar. Pengarna var slut och 1788 stoppades byggnationen. Stenen från Kullaberg bör finnas i de yttre befästningsmurarna. Idag finns de yttre fästningsmurarna på Gråen kvar och ett kruttorn med tre meter tjocka väggar (färdigställt 1816). De tillänkta vattengravarna har fått ett rikt fågelliv. Sedan 1952 är Gråen naturreservat.

Gråen
Bild hämtat Eniro.se 1 april 2015

Helsingborgs hamn

Hamnen är gammal. Redan på 800-talet bedrevs handel med Tyskland och Holland. Helsingborg har ingen naturlig hamn. Fram till 1700-talets första del bestod hamnen endast av en träbrygga. En skeppsbro av sten beslutades och 1766 stod den färdig 130 meter ut i sundet. Redan i början på 1800-talet hade skeppsbron blivit för liten. En begäran utfärdades till Kunglig Majestät om att hämta sten i Mölle som brutits för Landskronas räkning, men som lämnats kvar. Nu kunde skeppsbron förlängas till 270 meter. Det var här Jean Baptiste Bernadotte, blivande kung Karl XIV Johan steg i land 1810.

Arbeten att utveckla hamnen fortsatte. Under åren 1827 – 1832 fick den två pirar och innanför dessa en hamnbassäng. Största chansen att fortfarande hitta sten från Kullaberg bör vara i "Inre hamnen" norr om nuvarande "Knutpunkten".

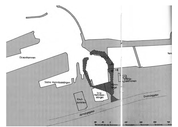
Drottningen
Tullhuset
Tullhuset
Tullhuset